

Zprávy z farnosti

04/2007

Velikonoce a jaro. Obojí je poselstvím o životě. Lidé to často propojují tak, že řeknou, že velikonoce jsou svátky jara. To je příliš zjednodušené a zploštěné.

Velikonoční svátky mají daleko hlubší obsah než pouze přicházející jaro. Ježíšova oběť na Kalvárii otevřela člověku nový pramen života. Smrt, duchovní smrt, byla přemožena. Kdo se drží Krista, pramene života, vstupuje do nové dimenze života. Je to něco úchvatného, co přesahuje naše rozumové chápání, co ale rozegzučí niterné struny našeho srdce. Co je k tomu třeba? Vnitřně se ztišit, otevřít své nitro a nechat se zaplavit milostmi od vzkříšeného Krista. Nespěchat, být trpělivý, poprosit o potřebnou víru. Nejen prosit, ale i děkovat. Je za co.

Požehnané prožití svátků velikonočních

P. František

Křeslo pro hosta

V pátek 9. března 2007, v 19 hodin, se společenská místnost na naší faře opět zaplnila až k prasknutí. Návštěvníky přilákala přednáška paní Suchánkové, ve které mluvila o svém misijním pobytu v Africe. Mezi domorodci strávila při práci půl roku. I když před cestou prošla v cizině školeními, které ji měly připravit na nelehkou práci mezi africkými dětmi, zažila i chvíle, které by si již zopakovat nechtěla. Celé vyprávění, doprovázené obrázky, bylo velmi zajímavé. Kdo se nemohl zúčastnit, může jen litovat. Patřil jsem bohužel

mezi ně i já...

*V měsíci dubnu nás čeká další Křeslo pro hosta. Bude v **pátek 13. dubna od 19:00 - druhá část přednášky P. Jiřího Voleského o jeho pobytu v Indii**. Tedy vy, co jste minule nepřišli, máte ještě jednu šanci...*

R. S.

Naše pouť do Říma

4. část - dokončení

Ne 19. 11. 2006

Ráno jsem byla na mši svaté – zase 6 kněží. Po snídani (již české, doplnili jsme si ji sýry a salámem), jsme jeli na Belmonte vlakem ze San Pietra. Přijel o půl hodiny později. V Matri Ecclesiae jsme měli adoraci s Nuňovými a Musolinovými (argentinská rodina). Pak jsme odjeli na Anděl Páně na Svatopetrské náměstí. Naobědvali jsme se, dali si vynikající zmrzlinu a šli pomalu na Velehrad. Chtěli jsme jít jinou cestou, ale přivodili jsme si jen problémy. Sice jsme viděli něco nového, ale bloudili jsme a museli jsme se stejně vrátit na Svatopetrské náměstí a jít cestou obvyklou. Po obědě jsme si chvilku odpočali a pokračovali zase frekventovanou cestou Via Aurelia ke kaplička Cor Ecclesiae. Je to jen čtvrt hodinka. Tam jsme se setkali s Mariinou sestrou z Jihoafrické republiky, která sousedí s republikou Zimbabwe. František s ní krátce pohovořil, protože Zimbabwe nás děčínáky zajímá. Uvedl, že biskup Arnož, který v Zimbabwe založil diecézi, pocházel z Děčína. V domě Mariiných sester byla přednáška P. Ludovíka Tedescu, o lidské a božské lásce v souvislosti s encyklikou Sv. otce Bůh je láska. Protože byla v italštině, mohli jsme jen tušit, o čem byla řeč. Kolem 6. hodiny večer následovala mše svatá v italštině. Koncelebro-

Děčín - Podmokly

vali P. Rafael, P. František a P. Antonio z Afriky - Františkův spolubratr. Pak následovalo pohoštění u Mariiných sester, velmi slavné a bohaté, protože se oslavovalo 25 let kněžství P. Rafaela a také to bylo rozloučení s ním, vrací se zpět do Brazílie. Zaspívali jsme mu s Františkem *Aby nás Pán Bůh miloval*. Seděli jsme u stolu s P. Antoniem, je to sympatický mladý černochoch. Dorozumívali jsme se s ním anglicky, německy, španělsky, někdy jsme vůbec nevěděli, jakou řečí mluvíme. Vedle nás seděla sympatická Italka, ale té jsme nerozuměli nic, protože mluvila jenom italsky a moc rychle. Naštěstí si k nám přisedla jedna Mariina sestra z Argentiny a ta nám dělala překladatelku. Když jsme líčili Italce poměry u nás, byla velmi překvapena. Po skončení setkání jsme se rozloučili s Nuňovými a Musolinovými a v půl deváté nás jeden Švýcar, který pracuje ve Vatikáně, odvezl na Velehrad. Pak balení a dole v kuchyňce jsme si dali ještě čaj a rozmlouvali s jedním knězem ze Zlína.

Po 20. 11. 2006

Ráno mše svatá v 7:00. – 7 kněží, František koncelebroval. Snídaně – pak nákup potravin a dárků v supermarketu, odchod na blízké nádraží San Pietro. Mírný déšť (jinak celý týden před tím bylo slunečno). Vlakem na stanici metra Trastevere. Pak druhým vlakem na letiště Fiumicino. Tam oběd ze zásob a na rozloučenou dobrou italskou kávu, prohlídka letiště. Když jsme přišli k C26 – výstup k letadlu, nebyl tam nikdo, žádný cestující, žádný úředník. Po delším hledání a vyptávání jsme se dozvěděli, že odlet je přeložen na C28, a tak jsme došli do letadla až 10 minut před odletem, i když jsme před tím na letiště přijeli již 3 hodiny před tím. Ale nebyli jsme sami, čekalo se 20 minut ještě na další 4 pasažéry, kteří zřejmě také hledali, odkud letadlo vyjíždí. Cesta byla příjemná – pod námi bylo sice oblačno, ale přesto se mraky protrhaly a mohli jsme vidět krajinu. Do Prahy jsme přiletěli s mírným zpožděním, hned nám jel autobus č. 100 do metra Zličín a odtamtud na Náměstí republiky. Za 1/4 hodiny nám odtud jel vlak do Děčína, stihli jsme si ještě koupit fazolovou polévku, na kterou jsme se těšili. Ve vlaku se navečeřeli a v dobré náladě dojeli do Děčína.

Toto je jenom stručný výčet událostí, ale předat atmosféru a zážitky se dá těžko. Jsme vděční milé Panně Marii, že nám darovala tolik milostí, že jsme mohli tak často být v její poutní mezinárodní schönstattské svatyně a zažít atmosféru svatých míst v Římě. Také díky osobě, která nám toto svým darem umožnila. Bůh jí to odplatí!

M. J.

Proč?

Převážně v souvislosti s prací na ZzF, či webu farnosti, mne provází opodstatněné myšlenky s „Proč“ na začátku vět. Příklad: Proč se vydává Zpravodaj, když lidé jsou v pasivitě a nepřispějí jak je rok dlouhý? Proč po léta nefunguje opravdová spolupráce mezi farnostmi v jednom městě? Proč

má něco jeden proti druhému? Proč existují funkční e-maily, ze kterých nedostanete odpověď? Vtírají se ale i daleko závažnější Proč...?

R. S.

Okénko do knihovny

autor: kardinál Joachim Meisner
název: Meditace o Panně Marii
z obsahu: Zvěstování Páně

Žádný učený z nebe nespádl a z nebe nespádl ani Bůh. Bůh si zvolil svou cestu do světa prostřednictvím člověka, který se jmenuje Maria. A k Bohu není jiné cesty ze světa, než této cesty Boha ke světu. Proto je správné naše jednání, když se dnes spolu se Svatým otcem a všemi biskupy katolické církve svěřujeme této osvědčené cestě. Je to cesta procházející třemi stanicemi.

První stanici můžeme nazvat mlčením. Ve světě se již stěží setkáme s tajemstvím. Bylo by zlé, kdyby mezi námi lidmi už žádná tajemství nebyla. Když přišel anděl k Marii, nebyl u toho tisk, kameramani ani žurnalisté. Co se tehdy stalo, to je tajemstvím mezi Bohem a Marií. A Maria je pevná. Zatím ani jí nejbližší člověk, Josef, se o tom nemůže dozvědět. Není náhodou, že v totalitních státech jsou diskuse v tak vysokém kurzu. Povídají lidé se totiž nechají snadno ovlivnit, zatímco ovlivnit mlčenlivé lidi je velmi těžké. Vědí, co chtějí. Friedrich Nietzsche to vyjádřil slovy: „Chceš-li něco zvěstovat, naslouchej dlouho sám sobě. Kdo chce zapalovat jako blesk, musí být dlouho mrakem“. Maria žila pod mrakem – byla zastíněna Duchem svatým. Mrak je znamením přítomnosti Boha ve světě. Kdo má stále srdce na jazyku, ztratí brzy srdce docela. Mnoho řečí a debat rozdrbje a třepí člověka, že je děravý jako cedník a vše, co mu Bůh svěřil, protече. Takový člověk není pevný. U Marie je to opačně – je praobrazem soustředěného člověka, který je schopen mlčet, ponořit se do sebe, zachovat tajemství. Zde jsme pozváni do Mariiny školy, abychom se znovu naučili mlčet uprostřed hovorného světa, který je proto tak zranitelný a podléhající.

Druhou skutečností, kterou na této cestě poznáváme, je to, že Maria nediskutuje, nevstupuje do dialogu. Církev není diskusní klub, ani debatní kruh teologů. Není ani prostorem pro dialog mezi člověkem a člověkem. Je v první řadě prostorem pro dialog mezi Bohem a člověkem. Evangelium nesmí být lacině prodáváno. Slovo Boží nemá informativní charakter, aby nám dodávalo látku k debatám, ale má charakter povolávající. Člověk se s ním nemůže spojit, pokud do dialogu nevloží sám sebe. Zcela zřetelné to je na dialogu mezi andělem a Marií. Maria se nevyptává, má jen jeden dotaz – jak může ve své poníženosti realizovat Boží nabídku. Všichni jsme po-

zvání k dialogu s Bohem. Teprve potom se nám podaří dialog s lidmi. Až poté, co jsme s Bohem mluvili o lidech, můžeme plodně mluvit s lidmi o Bohu. Jsme pozváni k rozhovoru, a to k rozhovoru se samým Bohem. Bůh je plně připraven poradit nám s našimi problémy, neboť na počátku je slovo. Bůh je připraven s námi ochotně jednat, neboť nás chce povolát k následování.

A to třetí, co Maria činí? Podepisuje plnou moc, když říká andělovi: „Jsem služebnice Páně.“ Je to jako podpis šeku, na který dopíše částku sám Bůh. Tou částkou je hledání přístřeší v Betlémě, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ Částkou je útek do Egypta, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ Částkou je ústraní v Nazaretě, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ Částkou je kříž na Golgotě, podpis zní: „Jsem služebnice Páně.“ A částkou je vzkříšení o Velikonocích a také zde je podpisem: „Jsem služebnice Páně.“ Snad se nám podaří v osudové chvíli vydat takový podpis. Chce to dobře si to rozmyslet. Bůh nás vezme za slovo.

V předvečer mého kněžského svěcení jsem se díval z okna kněžského semináře na biskupství, kde jsem tenkrát žil, a před očima jsem viděl tři velké pastýřské regiony. Myslel jsem si: „Bud' tě to zažene tam, nebo tam, nebo tam.“ Vzal jsem si papír, udělal čáru pro vypsání částky a napsal jsem datum: 21. prosinec 1962. Pak jsem lístek podepsal. Bůh doplnil svou částku: Jmenování světícím biskupem v Erfurtu, biskupem v Berlíně a později arcibiskupem v Kolíně. Bůh nás bere za slovo. Nebuďme lehkomyšní při podepisování. Musíme se trochu pocvičit ve vyplňování takových šeků. Snad se nám v naší osudové hodině podaří podepsat náš celý život.

Cesta člověka k Bohu musí odpovídat cestě Boha k člověku. A tato cesta jde přes Marii. Této cestě se svěřujeme, když se spoléháme na tajemství, na dialog, na podpis rozhodnutí. To je cesta člověka k Bohu, Otcí.

připravila M. J.

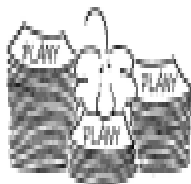
Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

- Učitel se ptá žáka ve třídě: „Čemu se pořád smějete? Mně snad?“ „Ne, to bych si nikdy nedovolil.“ Učitel na to: „Pak tedy nevím, co jiného je tu k smíchu!“
- „Pane kapitáne, loď se prý potápí,“ ptá se hlasem plným úzkosti jeden z cestujících. „Ano,“ potvrdí kapitán. „Prosím vás a jak daleko je k nejbližší zemi?“ „Asi dvě míle.“ „To není mnoho. A kterým směrem?“ „Svislým.“

Farní rada

Zasedání Farní rady bude dne 15. 04. 2007

Příští setkání Farní rady se uskuteční mimořádně v neděli 15. dubna 2007 v 18:45 (po večerní mši svaté). Do letních prázdnin se farní rada bude setkávat pouze jednou za dva měsíce pravidelně. Na její členy se můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami. Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

Pořad bohoslužeb o velikonocích 2007

KDY	CO	KDE	OD KOLIKA	
1. 4.	Květná neděle	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	-
2. 4.	Pondělí sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	8:00	-
3. 4.	Úterý sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	-	17:00
4. 4.	Středa sv. týdne	kostel sv. Františka - Podmokly	8:00	-
5. 4.	Zelený čtvrtek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	16:00
6. 4.	Velký pátek	kostel sv. Františka - Podmokly	-	18:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	16:00
7. 4.	Bílá sobota	kostel sv. Františka - Podmokly	-	20:00
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	-	-
8. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	17:30
		kostel Nejsvětější Trojice - Jílové	10:45	-
9. 4.	Pondělí velikonoční	kostel sv. Františka - Podmokly	9:00	-

Bohoslužby v Děčíně 1 nejsou uvedeny ani na webu - nikdo neoznámil :-)

Pout' do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2007				1. dubna
6. května	3. června	1. července	5. srpna	2. září
7. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		4. listopadu	2. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Čertova Voda	13:18	-	14:02	Čertova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2007	Sbírký		Společně odvedené mimořádné sbírký	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	7 148 Kč	1 848 Kč	1 850 Kč	Na církevní školy
Únor	7 575 Kč	2 882 Kč	4 330 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Duben	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Květen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Červenec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Srpen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Září	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	14 723 Kč	4 730 Kč	6 180 Kč	

R. S.

- Tříletý Zdeněk byl s babičkou v kostele. Zaujal ho obraz znázorňující ukládání Krista do hrobu. Chvilí si ho prohlížel a pak se zeptal babičky: „Budou ho koupat?“

Missa chrismatis

(komentář ke čtvrtěční dopolední liturgii)

1. Před započítím obřadů (cca 5 minut předem)

Milovaní bratři a sestry,

na Zelený čtvrtek se slaví v dopoledních hodinách mše svatá pouze v katedrálních chrámech. Předsedá jí diecézní biskup a spolu s ním koncelebují kněží z různých částí diecéze, aby tak naznačili jednotu diecézního kněžstva se svým ordinářem. Také my všichni si chceme uvědomit prastarou víru křesťanského společenství vyjádřenou slovy: „Kde je biskup, tam je církev.“

Dnešního dne děkujeme Bohu za dva veliké dary: Eucharistii a svátostné kněžství. Při večerních bohoslužbách ve svých farních chrámech si připomeneme Poslední večeři, kterou slavil Pán Ježíš se svými učedníky a při níž ustanovil Nejsvětější svátost Oltářní. Při této dopolední bohoslužbě děkujeme jednak za dar svátostného kněžství, a proto kněží před svým biskupem vyjádří své odhodlání v ničem neztenčené míře sloužit Kristu a církvi. Zároveň biskup posvětit nové oleje: nemocných, katechumenů a svaté křížmo.

2. Po homilii

Nyní přítomní kněží obnoví před svým biskupem kněžské závazky, které vyplývají z přijetí kněžského svěcení: neohrožené hlásání Božího slova, horlivé slavení eucharistie i ostatních svátostí, podřízenost v poslušnosti svému biskupovi, vytrvalost v modlitbě, zvláště Liturgie hodin a život v celibátu podle příkladu Pána Ježíše a norem katolické církve.

Nejprve povstanou kněží, aby vyjádřili svou odhodlanost a připravenost ke službě a na otázky biskupa odpovídají 3x ANO a jednou AMEN. Potom povstanou ostatní přítomní věřící aby podpořili své kněze prosebnou modlitbou.

3. Po obnově kněžských závazků

Dnes se v obětním průvodu přináší nejen chléb a víno, ale také oleje, které mají být při této slavnosti posvěceny. (Přítom sbor zpívá starobylý hymnus o Kristu Vykupiteli „O Redemptor“.)

4. Na konci eucharistické modlitby

Nyní požehná otec biskup olej nemocných, který je určen pro naše nemocné bratry a sestry i pro ty, kdo jsou pokročilého věku.

5. Svaté přijímání

Svaté přijímání věřícím se bude podávat v obou bočních lodích katedrály. Kněží budou ve čtyřstupu přistupovat k obětnímu stolu, kde pokleknou a přijmou Tělo a Krev Páně namáčením. Neasistující jáhni a asistence bude přijímat až nakonec.

V této chvíli požehná otec biskup olej pro naše katechumeny a pak posvěti křížmo. Při svěcení křížma všichni stojíme a koncelebrující kněží od slov „Proto tě, Bože, prosíme“ vztáhnou pravou ruku směrem ke křížmu a drží ji vztaženou až do konce modlitby.

<http://pastorace.cz/>

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

☞ **Změny** - Snad od nepaměti byly nedělní mše svaté v našem kostele slouženy v 8:30. Pozor, již tomu tak není! Přišlo to jako blesk z nebe. Tedy začátky mší svatých v neděli budou nadále od 9:00.

Další změna se týká začátku mší svatých v Jílovém, rovněž nedělních. Začínat budou nyní od 10:45.

Návaznost veřejné dopravy z některých míst: **1** z Chrochvic (8:17), 8:37, do Chrochvic 10:05, (10:25); **2** z Bynova (8:09), 8:29, do Bynova 10:15, (10:35); **4** z Letné 7:58, na Letnou 10:50; **5** z Jílového 7:14, do Jílového 10:33; **6** z Horního Oldřichova 8:02, do Horního Oldřichova 10:16; **8** z Lesné 7:15, do Lesné 12:28; **9** z Těchlovic 8:07, do Těchlovic 10:18; **10** z Krásného Studence 7:30, do Krásného Studence 10:45; z Jalůvčí, 8:39, na Jalůvčí 11:30; **12** z Bělé 5:23, do Bělé 10:20; vlak z Dolního Žlebu 8:11-8:26, do Dolního Žlebu 10:43-10:58.

Zdá se, že začátek nedělních mší sv. od 8:30 vycházel krom spoje z Jalůvčí výhodněji. Dojíždí odtamtud někdo vůbec na ranní mši? Bylo by dobré vědět, kolik lidí odkud vlastně dojíždí veřejnou dopravou. Lze se také domluvit mezi s sebou při dopravě vlastními auty, čehož se hojně využívá na venkově.

☞ **Missa Chrismatis** - pontifikální mše sv. se svěcením olejů, obnova kněžských závazků.

Pokud budete mít volno v **úterý** (před lety zavedeno v naší diecézi pro její rozlehlost, protože se kněží ve čtvrtek těžko dostávali do svých farností na večerní mši) **3. dubna**, zajedte si do litoměřické katedrály na tuto mši - **začátek v 10:00**, kde krom nevšední mše svaté za přítomnosti kněží naší diecéze si budete moci vyslechnout i sbor pod vedením Mgr. Josefa Zadiny. Vřele doporučuji!

Křeslo pro hosta - bude v pátek 13. dubna od 19:00. Přijde opět P. Jiří Voleský a bude pokračovat druhou částí přednášky o jeho pobytu v Indii. Přijďte mezi nás!

☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky! A nebylo by od věci i pomoci je tvořit...

Celostátní setkání mládeže

Koná se ve dnech 13. až 19. srpna 2007. Uskuteční se v Táboře-Klokotech. Setkání je organizované Sekcí pro mládež ČBK a Asociací křesťanských sdružení mládeže. Je součástí přípravy mladých lidí na XXIII. světový den mládeže v australském Sydney v červenci 2008.

Na přípravném římském setkání organizátorů XXIII. světového dne v Sydney 2008 byla připomínána slova poselství papeže Benedikta XVI. k letošnímu Světovému dni mládeže o duchovní pouti směřující k australskému setkání: „Postupně se budeme na tento veliký okamžik připravovat a společně budeme promýšlet téma Duch svatý a poslání. Na svém putování nakonec dospějeme až na světové setkání v roce 2008, jehož téma zní: „Dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky.“ (Sk 1, 8)

Kromě osobní přípravy a formace se bude pro mládež v České republice tato příprava opírat o tři společné aktivity.

Prvním krokem je letošní (*pozn. psáno v roce 2006*) Celostátní setkání animátorů, které proběhne 13. - 19. srpna 2006 v Litomyšli. Na toto setkání je možné se přihlásit do konce května 2006 na diecézních centrech pro mládež nebo emailem:

mladez@cirkev.cz

Přihláška je k dispozici na webové adrese:

www.csa.signalny.cz

Druhým krokem přípravy bude Celostátní setkání mládeže, které se koná 13. - 19. srpna 2007 v Táboře-Klokotech. Mottem tohoto setkání pro mladé lidi starší 15-ti let je verš z Janova evangelia: „Jako já jsem miloval vás, tak i vy se milujte navzájem“ (13, 34), který bude mladé provázet celý příští rok.

Třetí krok udělají mladí v roce 2008 před Květnou nedělí, kdy se jako každý rok setkají se svými biskupy v jednotlivých diecézích.

A v čem může spočívat praktická příprava na Světový den mládeže v Sydney již dnes? Cesta do Austrálie bude finančně náročnější než do Kolína nad Rýnem, proto je třeba začít šetřit. Australská delegace na přípravu

ném setkání vypočítala, že když mladí každý den ušetří dvě eura, tak budou schopni pokrýt výdaje spojené s poutí.

aktuální informace nejlépe na www.signaly.cz, R. S.

Sanabitur © – seminář o vnitřním uzdravování

4. část

5. Kroky k uzdravení

5.1. Diagnóza

Prvním krokem na cestě k vnitřnímu uzdravení je určení diagnózy. V důvěrném rozhovoru by měl zraněný člověk objevit svá vnitřní zranění a jejich pravděpodobné příčiny. Při tom je třeba se modlit o pomoc Ducha Svatého, aby odhalil skutečnosti, kterými je třeba se zabývat nejdřív. Zde je důležité, aby pomáhající osoba zapoměla zcela na sebe a postavila se do pozice Krista, osvojila si jeho smýšlení. Také osoba, která pomoc hledá, musí věřit, že se nyní nachází v Kristově přítomnosti a že svůj problém svěřímu.

5.2. Úplné odpuštění

Dalším krokem je úsilí o úplné odpuštění!

Důkazem, že jsme dostali úplné odpuštění a že jsme sami dokonale odпустили, je skutečnost, že už na danou událost nemyslíme, a pokud ano – pak už nás nebolí...

Když jsem si skutečně vědom, že mi bylo odpuštěno, nepropadám do hříchu skrupulozity.

Když mě zranili druzí lidé, a já jsem jim skutečně odpustil, pak přeji svému „nepříteli“ opravdu jen dobro. Přeji si přímo, aby všichni lidé – i můj „nepřítel“ – přišli do nebe. Budu si stále více vědom, že i můj „nepřítel“ je jen ubohý hříšník – tak jako já.

Pouhá lidská přirozenost není podle mého mínění úplného odpuštění schopná. Úplné odpuštění je Boží milost, Boží dar jeho dítěti. Bůh nám ho dá pro naše prosby. Předpokladem pro to je, že za sebe udělám, co mohu: Musím se pevně rozhodnout odpustit, musím mít pevné předsevzetí chtít odpustit. Rozum a vůle jsou mohutnosti duše! Lidský cit, zvláště zraněný cit, nesmí být přečeňován, nesmí ovlivňovat moje rozhodnutí.

Úplné odpuštění znamená odpustit tak, jako odpouštěl Ježíš. Znamená to snažit se omluvit druhé, kteří mi způsobili bolest. Znamená to prosit Boha, aby druhým opravdu žehnal; tomu, kdo mě zranil, přát od srdce všechno dobré; prosit Boha, aby mu všechno odpustil a přijal ho do věčné blaženosti. To není snadné – pro nikoho z nás. Ale si stále znovu uvědomujeme, že

každý člověk, který koná nebo jen myslí zlo, je v tom okamžiku pod vlivem protivníka – „hříchu, který ve mně přebývá“ (Řím 7, 20b) – a nereaguje už z vlastního popudu, pak odpustit mu je mi snazší, protože každý je vystaven pokušením. Všichni jsme ubozí hříšníci. Tak budeme všichni schopni jako Ježíš nenávidět hřích, ale milovat hříšníka.

Často má člověk rozhodnou vůli odpustit, pevně se rozhodne odpustit, a přesto se znovu vynořují staré „pocity“. Proč? Vždyť přece víme: kdo neodpouští, kdo druhé neomlouvá a nemodlí se za ně, ten není správným Božím dítětem a nemá podíl na Božím životě, ale spíš se podobá protivníkovi, „žalobci bratří“ (Zj 12, 10). Takový člověk ale stojí v Božím království jen jednou nohou a druhou je ještě v říši temnoty. Náš Bůh sám o sobě praví, že je „Bůh žárlivý“ (Dt 5, 9). Chce být jediným Pánem našeho života, očekává od nás takovou poslušnost, jako mu prokazoval jeho „milovaný Syn“ Ježíš.

Podstata křesťanství spočívá v živém vztahu Syna k Otci, který se opakuje v životě každého jednotlivého křesťana. Když tento vztah trvá, pak se zachovávaní přikázání už nezdá jako těžké břemeno, ale stává se radostnou zkušeností, tak jako dítě poslouchá svého otce, když ho miluje a ví, že je milováno. Ježíš říká: „Kdo mě miluje, zachovává má přikázání“ (Jan 14, 15). Tak i naše poslušnost vůči Božímu slovu pramení z dětského vztahu k Bohu a ne z nějakého nátlaku.

Většina lidí chtějí také odpouštět, a přece... Zase jsou tu pocity, které je třeba uzdravit, pocity, které pouhou silou vůle nelze tak snadno přemoci.

5.3. Uzdravení pocitů

Než začneme prosit o uzdravení, je třeba vědět, proč naše pocity byly zraněny. Víme, že všechny zraněné pocity vznikají z odmítnutí, podceňování, nedostatečného uznání, nedostatku pochvaly, z opovrhování, posměchu, tupení atd.

V posledku můžeme všechny příčiny převést na společného jmenovatele – nedostatek lásky. Lásku, kterou nám nedala rodina, známí, blízcí lidé, může nahradit jen Bůh svou nekonečnou, bezpodmínečnou láskou. Jeho láska uzdravuje všechna vnitřní zranění.

Jak se zraněné city projevují?

Pocity méněcennosti; touhou po uznání; perfekcionismem, abych byl uznán; touhou po moci, abych nebyl ušlapán; závistí a žárlivostí, abych se stal někým jako ostatní; žádostivostí po majetku, abych také něčím či někým byl; egoismem, když se o sebe nepostarám, nikdo jiný to za mě neudělá atd. atd.

V posledku může být toto všechno uzdraveno jen bezpodmínečnou láskou a uznáním. Bezpodmínečná, nekonečná, zcela osobní Boží láska k jednotlivé osobě uzdravuje vnitřní rány a zraněné city.

5.4. Úplné odpuštění

Když nějaký člověk skutečně hluboce vnitřně chápe, že je pro všemohoucího Boha skutečně důležitý, že ho Bůh respektuje, uznává, že se z jeho osoby raduje, že s ním má konkrétní plán, že s ním chce utvářet vřelý vztah, že ho chce k sobě přitahovat stále blíže, že ho miluje takového, jaký je, pak může odložit všechny pocity méněcennosti, snahy po uznání, touhu po moci, žádosťivost po vlastnění, závist a žárlivost, protože poznává, že je neko-
nečně bohatý, že má zcela osobní lásku svého Boha.

Čím víc se otvírá Boží lásce a pokoji, tím víc se stává schopným všechno přijímat, a to jak dobré, tak i zlé, protože Bůh o tom ví a on to také připouští. Čím víc se může člověk zcela a úplně podřídit Boží vůli, čím dokonaleji může důvěřovat jeho prozřetelnosti, tím víc pak může odkládat starosti, strachy, pochybnosti atd. – právě starosti, strachy a pochybnosti působí vnitřní zranění.

Většina lidí, kteří hledají uzdravení, doufají v náhlé uzdravení. I k takovému dochází, protože náhlé zázraky jsou jako rána na buben, která působí jako znamení, aby svět poznal Boha a čerpal z něho novou naději a obrátil se.

Ale když hledané uzdravení na sebe nechá čekat, ztrácí člověk často odvahy a nepozoruje, že kvůli tomu právě není připraven přijmout Boží vůli, tj. trpělivě čekat, setrvat v pozornosti na Boha s vědomím, že to s námi myslí dobře. „*Těm, kdo milují Boha, všechno napomáhá k dobrému*“ (Řím 8, 28).

Většinou jsem si nejednou uvědomil, že chci Boha formálně nutit, aby mi dal žádané uzdravení v okamžiku, který jsem mu stanovil. Když pak k takovému uzdravení nedojde, jsem rychle hotov k tomu, abych hledal jiné důvody, proč jsem nebyl uzdraven: důvody jako skrytá vina, prokletí, zařikání atd. To vede opět k novému strachu, k novému zoufalému úsilí o uzdravení, a brání tak jakékoli důvěře v Boží vůli, zmenšuje znovu naši již křehkou důvěru v Boží prozřetelnost a ztěžuje tím buď již započaté nebo další uzdravování.

Čím víc člověk pokračuje na cestě svatosti, čím víc na sebe „*bere podobu Kristovu*“ (Gal 4, 19), tím blíže je vnitřnímu uzdravení. Víme přece, že jsme byli stvořeni jako Boží obraz a máme mu být podobni. Rozjímejme jednou o dokonalém Božím bytí. Abychom mu byli podobní, tak jako nám to svým životem předem ukázal Kristus, mám i já ve svém životě ukazovat jeho podstatné rysy.

(pokračování příště)

Prof. Dr. James Mariakumar, SVD, Kerala - Indie
Text zpracovala Fella baronka Piccolomini
Překlad P. Jaroslav Brož, léto na MS 2006 v Litomyšli

Biblický koutek

2. část

Kain a Ábel. Ve staré hebrejštině znamenalo slovo Kain „první muž zrozený z ženy“. Ábel znamená „pomíjivý a mlhavý“, jako smutný osud, který ho potkal. Po smrti Ábela měli Adam a Eva dalšího syna, který se jmenoval Set, to znamená „Boží dar“.

Zemědělci a pastýři. Dva synové našich prarodičů, Kain a Ábel, představují dva velmi rozšířené způsoby života ve starém Orientu. Zemědělci obdělávali zemi a pastevci chovali dobytek. Tam, kde byly převážně lesy, žili lovci a podél mořských břehů se lidé živili jako rybáři.

Prvotiny jsou první plody země nebo prvorozená zvířata, která se obětovala Hospodinu jako dar. Z této oběti se postupně vyvinul náboženský obřad. Obřad sloužil jako prosba o Boží požehnání pro zdar vlastní práce nebo jako poděkování za všechny dobré dary a zdařené dílo.

Bůh s člověkem mluví. V příběhu Kaina a Ábela si Bůh více oblíbil mladšího a slabšího z obou bratrů. To je jedno z častých témat Bible. Pán si vybírá svobodně a nehledí na sílu člověka. Podobná situace nastane ve vyprávění o Izákovi, kterému je dána přednost před Izmaelem – oba dva jsou ale synové Abraháma; Jakub získal požehnání svého otce místo staršího bratra Ezaua; Josef, jeden Jakubův syn, je prodán do otroctví, ale v Egyptě se z něj stane správce celé země; mladičký David se stane králem místo Saula. Ženy, které nemohly mít děti, jsou nakonec matkami těch největších osobností (např. Samsona, Samuela, Jana Křtitele). Samotný izraelský národ bude dlouhá staletí podřízen Egyptanům, Asyřanům, Babyloňanům, Řekům Alexandra Velikého a Římské říši. Přesto zůstal Izrael vyvoleným národem, protože z jeho pokolení vzešel Mesiáš, Ježíš, Boží Syn.

(pokračování příště)

z knihy Katedrála moudrého písaře, připravila M. J.

Přání litoměřického biskupa Mons. Pavla Posáda

Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu... Ale Kristus z mrtvých vstal, a to jako první z těch, kteří zesnuli. (1Kor 15, 17 a 20)

S blížícími se Velikonocemi se chci s vámi podělit o radost, kterou prožívá naše diecéze. Slavíme po celý rok 950. výročí založení Svatoštěpánské kapituly. Chápeme toto výročí jako výzvu k hlubšímu pochopení významu Svatoštěpánské kapituly nejenom v historii, ale zvláště dnes a zítra. Toto jubileum je však pro nás mimořádnou příležitostí k prohloubení duchovního života v diecézi nejenom u věřících, ale také hledajících a všech lidí dobré vůle. Po celou postní dobu žijeme touto myšlenkou, a pak zvláště v době

velikonoční, kdy budeme konat čtyři diecézní pouti vikariátů (21. 4. Bohosudov, 28. 4. Filipov, 5. 5. Hejnice a 19. 5. Česká Lípa - vždy od 10:00).

Hlavní motto těchto poutí je: „**S nadějí na cestě**“.

A naši nadějí je ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Kristus.

Prosím vás o duchovní spojení v modlitbě a skrze přátelství a lásku při tomto našem jubileu, tak významném pro celé Severní Čechy. Také já vám slibuji, že vám budu po celou Velikonoční dobu 2007 vyprošovat hojnost darů a milostí pro váš život, vaši službu i poslání, které vám světil Bůh. Rád vám žehnám!

Postní doba 2007 +Pavel Posád, biskup litoměřický

Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:00	mladší děti	Marie Jirásková
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

LITURGIĚ

1. 4. **Květná neděle**
5. 4. Zelený čtvrtek
6. 4. Velký pátek
8. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
23. 4. Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka
25. 4. Svátek sv. Marka, evangelisty

Významné dny

7. 4. Světový den zdraví

Výroční dny biskupů

4. 4. Mons. Paďour narození (1943)
6. 4. Mons. Herbst biskupské svěcení (2002) - 5. výročí
7. 4. Mons. Causero kněžské svěcení (1963)
Mons. Graubner biskupské svěcení (1990)
Mons. Hrdlička biskupské svěcení (1990)
Mons. Radkovský biskupské svěcení (1990)
Mons. Lobkowicz biskupské svěcení (1990)
13. 4. Mons. Otčenášek narození (1920)
18. 4. Mons. Kajnek narození (1949)

Dějin - Podmoky

19. 4. Papež Benedikt XVI. výročí zvolení (2005)
23. 4. Mons. Koukl kněžské svěcení (1950)
Mons. Cikrle svátek
24. 4. Mons. Paďour svátek
26. 4. Mons. Duka narození (1943)
27. 4. Mons. Škarvada svátek
30. 4. Mons. Otčenášek biskupské svěcení (1950)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle ob měsíc od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer
- ◆ každý pátek od 18:00 do 19:00 - příprava na biřmování

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	09:00	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové **Neděle** **10:45** Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 29. 04. 2007, před 1. nedělí v květnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 10 Kč)